

findes fordæryelige for Kommunen, udgaar af Forslaget." Med Hensyn til det sidste Punkt har Flertallet rettet sig efter Købstadforeningens Ønske. Man har rettet Forslaget netop paa dette Punkt, som Foreningen har tillagt nogen Betydning, selv om vi ganske vist ikke tillægge det samme Betydning.

Med Hensyn til Navnet have vi derimod ikke ment at kunne imødekomme dem. Vi mene, at „Byraadsformand“ er det mest betegnende for den Mand, der skal staa som Formand for Byraadet, som Leder af det kommunale Liv, og vel at nærke af det kommunale Liv i vore Købstæder. Vi have fremdeles ment, at det vilde være rigtigst at lade Magistratsforretningerne i alt væsentligt blive, hvor de ere, nemlig hos Byfogden. Vi mene, at det maa siges overvejende at være Øvrigsforretninger og Forretninger, som ikke nødvendigvis høre sammen med det Arbejde, som Byraadsformanden skal udøve. Det vil ogsaa forringe Udgifterne ved Loven, naar vi nøjes med at give Formanden det Arbejde, som i virkelig Forstand er kommunalt. Jeg vil tilføje, at dermed have vi selvfølgelig ikke afkaaret os fra senere at lægge en Del af de saakaldte Magistratsforretninger over til Byraadsformanden. Hvis vi i dette Øjeblik skulde gøre det, vilde vi komme til at røre ved en Række Love, der ikke en Gang alle henhøre under Indenrigsministeriet. Naar man en Gang kommer til disse Love — og det gør Lovgivningsmagten ævnligt — vil Tiden være der til at tage under Overvejelse, om der kan være Grund til at lægge en Del af disse Forretninger hen til Byraadsformanden, eller om der maaske kunde være endnu mere Grund til at lægge dem ind under selve Byraadet fremfor under Formanden.

Den finansielle Side af Forslaget er ikke let at overskue. Men saa meget kan man i alt Fald regne ud, at Loven ikke vil medføre overvættede store Udgifter hverken for Staten eller Kommunerne. Da Forslaget fremsattes i 1882—83, ansløgte man, jeg tror, det var fra Monrads Side, Udgifterne til omtrent 70,000 Kr. Senere er der nævnt varierende Tal op til 220,000 Kr. Ved de Oplysninger, vi have modtaget fra Indenrigsministeriet, og som til dels hidrøre fra Justitsministeriet, have vi maaget at vide, at Udgiften vil blive langt mindre. Den vil i det væsentlige udgøre et Beløb, som Staten skal dække Embedsmændene for, naar de give Afkald

paa det Bidrag, som Købstæderne hidtil have udredet til deres Lønning, samt den Udgift, der mulig kan fremkomme ved Leje af Lokaler. Men det vil sikkert sammenlagt kunne holdes indenfor 20,000 Kr., snarere mindre end mere. Udgifterne for Kommunerne ere vi mindre i Stand til at overskue. Det vil i høj Grad komme an paa, hvad Kommunerne anse for passende Vederlag for det Arbejde, der betros Byraadsformanden. Udvalget har ikke ment, at der i Loven burde fastsættes noget bestemt Vederlag, men har overladt det til de enkelte Kommuner. Paa den anden Side vil jeg ikke tilbageholde den personlige Bemærkning, at jeg tror, der hverken indenfor Udvalget eller indenfor dette Ting er noget Ønske om, at Stillingen som Byraadsformand skal være et fedt Embede. Det vilde se bedst ud, om den paagældende tog dette Arbejde som et Æres- og Tillidshverv. Det vilde være, ligesom han fik Borgerkronen paa sit Hoved og saa nøjedes med det. Men vi tør vel ikke løbe an paa, at det kan gennemføres i Praksis. Vi ere vel nødtte til at aabne Købstæderne en Ret til og Mulighed for at give disse Mænd et Vederlag. Men paa den anden Side mene vi, at det ikke skal være deres egentlige Indtægt, hvoraf de skulle leve. Det skulde helst og nærmest være et Vederlag, fordi de maa forsømme deres Forretning.

Endelig har Flertallet gjort en Bemærkning vedrørende Borgmestertitelen. Det er jo en Følge af, at vi foreslaa Titelen „Byraadsformand“. Vi have ikke ment det rigtigst at opretholde Borgmestertitelen for den Mand, der ikke længere faar noget med det kommunale Arbejde at gøre. Vi henstille derfor til den højtærede Indenrigsminister, naar han ved dette Forslags Ikrafttræden tilbagekalder de Beskikkelser, der ere meddelte de nuværende Byfogder som Købstædernes Borgmestre, da at lade Borgmestertitlerne bortfalde i alle Købstæder med Undtagelse af de 6 større Byer, hvor der nu er en særlig Ordning. Men ogsaa der er det vort Ønske, at Titelen saa snart som muligt og senest ved Embedsledighed bortfalder, saaledes at den kun kommer til at bestaa her i København, hvor Borgmestertitelen er knyttet til en Række Embeder, der ikke besættes for en vis Tid, 4 Aar som i Kommunerne, men for Livstid, kan man vel nok sige. Hermed skal jeg paa Udvalgsflertallets Vegne tillade mig at anbefale dette høje Ting at vedtage Forslaget med de af Flertallet stillede Ændringsforslag.